

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 13Csp/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122201907
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Dubovcová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3122201907.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v právnej veci žalobcu V. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom v K., Ul. X. č. XXX/X, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., IČO: 47 256 907, so sídlom v Trenčíne, Ul. Kpt. Jaroša č. 29 proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova ul.č. 25, o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd **n a r i a d ť u j e** neodkladné opatrenie, ktorým ukladá žalovanému povinnosť zdržať sa kontaktovania žalobcu za účelom úhrady záväzku, vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 31.07.2003, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, a to prostredníctvom telefonických hovorov alebo zasielaním krátkych textových správ (tzv. sms).

II. V ostatnej časti súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80%.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom, podaným na tunajšom súde dňa 22.3.2022 sa žalobca domáhal vydania neodkladného opatrenia, ktorým súd žalovanému uloží povinnosť zdržať sa kontaktovania žalobcu za účelom úhrady záväzku, vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 31.07.2003, uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, a to akoukoľvek formou. Vo svojom návrhu žalobca uviedol, že so žalovaným uzavrel zmluvu o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 31.07.2003, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 398,33 Eur a žalobca sa zaviazal ho splatiť v 12-tich pravidelných mesačných splátkach vo výške 51,12 Eur. Predmetnou zmluvou žalobca nedisponuje. Existencia zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným však vyplýva z ďalších listinných dôkazov, ktoré žalobca k tomuto návrhu predkladá (najmä Uznesenie ČVS:ORP-XX/TN-TN-XXXX zo dňa 04.02.2022 v ktorom sám konateľ žalovaného na strane 3 existenciu zmluvného vzťahu potvrdzuje). Uznesením Okresného súdu Trenčín spis. zn. 40OdK/170/2018 zo dňa 11.06.2018, právoplatným a vykonateľným dňa 16.06.2018 bol vyhlásený konkurz na majetok žalobcu (výrok I) a žalobca bol oddĺžený tak, že sa zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurznom konaní v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Vzhľadom na skutočnosť, že na majetok žalobcu bol vyhlásený konkurz, nárok žalovaného vyplývajúci zo zmluvy o úvere č. 3210217 zo dňa 31.07.2003 bolo možné uspokojiť len riadnym prihlásením pohľadávky do konkurzného konania (čo podľa vedomostí žalobcu žalovaný nespravil vzhľadom na skutočnosť, že jeho nárok je premlčaný a v konkurznom konaní by bol správcom konkurznej podstaty popretý). Napriek existencii legálneho spôsobu uplatnenia nároku žalovaného sa tento rozhodol vec riešiť "mimo systém" orgánov verejnej moci a dožaduje sa splnenia premlčaného dlhu od dlžníka, ktorý je oddĺžený spôsobom odporujúcim dobrej mravy. Žalovaný pravidelne telefonicky kontaktuje žalobcu a to v priemere 2-3 krát denne, SMS správami v priemere 1 krát týždenne s opakovanou žiadosťou o úhradu "dlžnej" sumy. Žalobca opakovane žiadal žalovaného aby ho nekontaktoval, že prešiel osobným bankrotom a záväzok voči nemu je nevymáhateľný a neuhradí ho. Žalobca sa opakovane domáhal ochrany pred neoprávnenými zásahmi žalovaného na Národnej

banke Slovenska, oddelenie podaní finančných spotrebiteľov ako aj cestou trestných oznámení, ktoré boli spravidla postúpené na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Žalobca taktiež zaslal žalovanému podanie zo dňa 25.01.2021 - Nesúhlas s kontaktovaním prostredníctvom telefónu a sms, k čomu žalovaný reagoval listom zo dňa 11.02.2021 v ktorom konštatoval, že pohľadávka je síce nevymáhateľná súdnou cestou, avšak nič nebráni tomu, aby svoj dlh splatil dobrovoľne a z obsahu listu je taktiež zrejmé, že v kontaktovaní žalobcu aj napriek prejavenej vôli žalobcu neprestane. Žalobca má za to, že je nevyhnutý súdny zásah v podobe vydania neodkladného opatrenia, pričom neodkladné opatrenie v danom prípade konzumuje vec samu a definitívnym spôsobom rieši vzťah žalobcu so žalovaným. Podľa názoru žalobcu konanie žalovaného - neustále kontaktovanie jeho osoby s požiadavkou o úhradu nevymáhateľného záväzku podstatným spôsobom narušuje jeho súkromie a zhoršuje jeho obvyklý spôsob života. Z predložených dôkazov je zrejmé, že žalovaný sa snaží na žalobcu vytvoriť nátlak a donútiť ho k splneniu záväzku, na ktorý nemá právny nárok, pričom takéto konanie bolo doposiaľ kvalifikované ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Žalobca má taktiež za to, že konanie žalovaného je konaním proti dobrým mravom, keď z obsahu Uznesenia ČVS:ORP-29/TN-2022 zo dňa 04.02.2022 (strana 3 výsluch konateľa žalovaného) je zrejmé, že žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 398,33 Eur, pričom žalobca po splatnosti uhradil sumu 2.263,32 Eur, no napriek tomu žalovaný uvádza, že eviduje z tohto záväzku ešte neuhradenú sumu vo výške 2.156,03 Eur. Nárok ktorý sa žalovaný od žalobcu snaží uplatniť mimo sústavy orgánov verejnej moci podľa názoru žalobcu vykazuje znaky úžery a nemôže požívať právnu ochranu, pričom žalobca má za to, že tejto skutočnosti si je žalovaný vedomý a preto sa uchýľuje k nátlakovým metódam v podobe neustálych telefonátov, sms a iných výziev, ktorých jediným cieľom je dobrovoľné splnenie nevymáhateľného a podľa názoru žalobcu aj neexistujúceho záväzku. V dôsledku konania žalovaného sa taktiež znižuje aj spoločenský status žalobcu, keďže žalovaný ho kontaktuje napríklad aj v zamestnaní, pričom kolegovia žalobcu ho v dôsledku týchto častých kontaktov zo strany žalovaného považujú za neplatiča, ktorý je v neustálych finančných problémoch. Rovnaké vnímanie osoby žalobcu majú aj jeho rodinní príslušníci. Z vyššie popísaných dôvodov podľa názoru žalobcu je na jeho strane naliehavý právny záujem na nariadení neodkladného opatrenia spočívajúceho v zákaze kontaktovania žalobcu žalovaným.

Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Podľa § 325 ods. 2 písm. c/, d/ Civilného sporového poriadku, neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami, niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

Podľa § 326 ods. 1 Civilného sporového poriadku, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 Civilného sporového poriadku uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

Podľa § 326 ods. 2 Civilného sporového poriadku k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

Podľa § 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

Neodkladným opatrením je potrebné riešiť situáciu, keď nastane taký právny a faktický stav, ktorý vyžaduje rýchlu, hoci len dočasnú úpravu pomerov strán sporu. Nová právna úprava neodkladných opatrení upúšťa od doterajšej koncepcie predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože po nariadení navrhovaných opatrení nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej. Súd môže pri nariadení neodkladného opatrenia pred začatím konania vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej, ale ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, súd túto povinnosť neuloží. Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť iba z dvoch dôvodov ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava,

že exekúcia bude ohrozená. Pri oboch skupinách neodkladných opatrení je potrebné skúmať, či je nárok osvedčený a či je neodkladné opatrenie potrebné. Potreba bezodkladnej úpravy pomerov musí byť naliehavá a úprava pomerov sa nemôže vzťahovať na čas minulý. Jeho nariadenie je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí, že existuje právny vzťah medzi stranami, tento vyžaduje bezodkladnú úpravu a navrhovateľ opíše skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Pre tento inštitút platí osobitný postup súdu pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení, kde vzhľadom na záujem o včasnú ochranu práv a oprávnených záujmov strán sporu, nemusí byť dodržaný úplný formálny postup stanovený pre dokazovanie pri rozhodovaní o veci samej.

Neodkladné opatrenie je právnym inštitútom, účelom ktorého je rýchlá úprava faktických a právnych pomerov medzi stranami sporu. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je, aby bolo aspoň osvedčené, že tu existuje určité právo, resp. právny vzťah medzi stranami sporu, že toto právo je porušované alebo ohrozené, a že na jeho ochranu je práve potrebné nariadiť neodkladné opatrenie. Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia teda je, aby boli osvedčené základné skutočnosti umožňujúce súdu prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, t. j. že bez okamžitej úpravy pomerov strán sporu by bolo právo strany sporu ohrozené. Ako vyplýva z účelu neodkladného opatrenia, súd pred jeho nariadením nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd na základe žalobcom predložených alebo označených dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné, aby mal súd osvedčené, t. j. mohol považovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu za nanajvýš pravdepodobné, všetky predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia. Je preto povinnosťou žalobcu označiť a predložiť dôkazné prostriedky, osvedčujúce aspoň základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o opodstatnenosti, legálnosti a primeranosti navrhovaného neodkladného opatrenia.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

- a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
- b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 9 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pri určení, či sa v agresívnej obchodnej praktike používa obťažovanie, nátlak vrátane použitia fyzickej sily alebo neprimeraný vplyv, berú sa do úvahy

- a) jej načasovanie, miesto, povaha alebo dĺžka trvania,
- b) použitie hrozby alebo hanlivého jazyka alebo správania,
- c) zneužívanie predávajúcim osobného nešťastia alebo okolnosti, ktoré sú predávajúcemu známe a ktoré sú také vážne, že môžu zhoršiť úsudok spotrebiteľa, na ovplyvnenie rozhodnutia spotrebiteľa so zreteľom na produkt,
- d) sťažujúce alebo neprimerané mimozmluvné prekážky, ktoré dáva predávajúci, ak si spotrebiteľ želá vykonať práva podľa zmluvy vrátane práva vypovedať zmluvu alebo zmeniť produkt alebo predávajúceho,
- e) hrozba podniknúť kroky, ktoré nemožno podniknúť legálne.

Žalobca podľa názoru súdu predložením listinných dôkazov (č.l. 5-62) osvedčil tvrdené skutočnosti. Súd tak mal preukázané, že na majetok žalobcu ako dlžníka bol uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 11.6.2018 sp.zn. 40Odk/170/2018 vyhlásený konkurz na majetok žalobcu ako dlžníka, pričom dlžník bol zbavený všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze a dlhov, ktoré sú vylúčené z uspokojenia. Ako vyplýva z Uznesenia ČVS:H.-XX/TN-TN-XXXX zo dňa 04.02.2022, konateľ žalovaného potvrdil existenciu zmluvného vzťahu, založeného zmluvou o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 31.07.2003, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 398,33 Eur a žalobca sa zaviazal ho splatiť v 12-tich pravidelných mesačných splátkach vo výške 51,12 Eur. Z predložených fotokópií SMS správ je zrejmé, že žalobca bol zo strany žalovaného viackrát kontaktovaný žalovaným automatizovanými správami s textom všetkých správ "Q. Q. za kazde uhradene euro Vam dalsie euro odpustime. Volajte POHOTOVOST a vybavte si odpustenie az polovice Vasho zavazku." Žalovaný kontaktoval žalobcu tiež viackrát telefonicky z viacerých telefónnych čísel. Predmetná komunikácia bola zo strany žalovaného vykonávaná aj napriek žiadosti žalobcu o ukončenie kontaktovania ho prostredníctvom telefonátov či sms správ.

Súd po oboznámení sa s návrhom žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia mal za to, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je opodstatnený, keďže žalobca dostatočne opísal rozhodujúce skutočnosti, odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Z predložených listinných dôkazov je zrejmé, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným vznikol na základe zmluvy o úvere a je vzťahom spotrebiteľským. Žalovaný poskytol žalobcovi úver v rámci predmetu svojho podnikania a žalobca vystupoval v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľ. Súd na základe predložených fotokópií SMS správ prijal záver o tom, že správanie žalovaného spočívajúce v sústavnom posielaní SMS správ a viacnásobnom telefonickom kontaktovaní žalobcu, zameranom na vyporiadanie záväzku medzi sporovými stranami nie je primerané, skôr naopak. Súd považuje tento spôsob komunikácie zo strany žalovaného za dostatočné osvedčenie používania agresívnej obchodnej praktiky, v dôsledku čoho je dôvodné poskytnúť žalobcovi ochranu pred týmito výzvami na plnenie dlhu. Agresívna obchodná praktika v tomto prípade spočíva v neprimeranom obťažovaní spotrebiteľa a v nátlaku po dlhú dobu, spôsobenom neprimerane krátkymi časovými intervalmi opakovaného a sústavného vyzývania na plnenie prostredníctvom SMS správ a telefonických hovorov. Tento spôsob konania za agresívnu obchodnú praktiku považuje aj príloha č. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov pod bodom č. 3.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal aj z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.10.2012, sp. zn. 2Co/107/2012, v ktorom tento označil za agresívnu obchodnú praktiku obdobné konanie iného dodávateľa (SMS správy, telefonické hovory za účelom vymáhania dlhu). Vo svojom rozhodnutí tiež uviedol: "ak je takéto konanie zo strany žalobcu realizované, je v rozpore s cieľmi Smernice č. 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, pretože takéto konanie možno zaradiť pod nekalú praktiku a zároveň môže naplňať atribúty agresívnej obchodnej praktiky. V tejto súvislosti odvolací súd tiež poukazuje na ciele Smernice č. 2009/22/ES z 23.4.2009 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov, podľa ktorej účelom Smernice je aproximácia právnych a správnych predpisov členských štátov v súvislosti so žalobami na vydanie súdneho príkazu uvedenými v článku 2 zameranými na ochranu kolektívnych spotrebiteľských záujmov zahrnutých v smerniciach uvedených v prílohe 1 s cieľom zabezpečiť riadne fungovanie vnútorného trhu. Podľa článku 1 bod 2 Smernice, na účely tejto Smernice sa neoprávneným zásahom rozumie každý čin v rozpore so smernicami uvedenými v prílohe 1 transponovanými do vnútorného právneho poriadku členských štátov, ktorý škodí kolektívnym záujmom uvedeným v ods. 1. Táto smernica predpokladá ochranu v skrátrenom konaní a za také je potrebné považovať aj konanie o predbežnom opatrení (článok 2 písm. a/ Smernice)."

Súd je toho názoru, že v danom prípade nariadením neodkladného opatrenia je možné dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami sporu, nakoľko upustením žalovaného od agresívnej obchodnej praktiky, prestanú aj neprimerané zásahy do práv žalobcu. Súd nariadil neodkladné opatrenie len vo vzťahu ku konaniu žalovaného, ktoré žalobca opísal (telefonické kontaktovanie a kontaktovanie cez SMS), v ostatnej časti (inom spôsobe kontaktovania žalobcu zo strany žalovaného) súd návrh žalobcu zamietol ako nedôvodný, nakoľko žalobca v tomto smere ani neprodukoval tvrdenia, nie to ešte dôkazy, a preto návrh v tejto časti súd považuje za nedôvodný.

Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Vzhľadom na to, že súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcu v prevažnej časti vyhovel, súd mal za to, že mu vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalovanému, pričom tento jeho úspech súd kvantifikoval rozsahom 80%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Trenčín prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 127, § 363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci,
- neboli splnené procesné podmienky,
- súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).